

רשומות

הצעות חוק

הכנסת

14 ביוני 2010

330

ב' בתמוז התש"ע

עמוד

182. הצעת חוק ביטוח בריאות ממלכתי (תיקון מס' 50) (איסור פיצול מרשמים), התש"ע-2010.
183. הצעת חוק לתיקון פקודת הרוקחים (מס' 17) (סימון ייעוד תרופה על אריזה של תכשיר בלא מרשם),
התש"ע-2010.
184. הצעת חוק לתיקון פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין) (מס' 18) (בתי קברות שאינם משמשים
למטרות רווח), התש"ע-2010.

הצעת חוק ביטוח בריאות ממלכתי (תיקון מס' 50) (איסור פיצול מרשמים), התש"ע-2010*

הוספת סעיף 21ג. 1. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994, לפני סעיף 22 יבוא:

"איסור פיצול מרשמים" 21ג. קופת חולים או בית מרקחת המספק תכשיר מרשם למבוטח מטעם קופת חולים, יספקו למבוטח תכשיר מרשם המשווק בישראל, באריזה שבה כמות הקרובה ביותר לכמות התכשיר הרשומה במרשם, באופן שיימנע תשלום יתר של המבוטח בהשתתפות העצמית; בסעיף זה, "בית מרקחת", ו"תכשיר מרשם" - כהגדרתם בפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981.²

ד ב ר י ה ס ב ר

מטרתה של הצעת החוק המתפרסמת בזה היא להבטיח כי למבוטח שזקוק לתרופה לפי מרשם תסופק אריזת התרופה שבה הכמות הקרובה ביותר לכמות הרשומה במרשם, ולא תסופק לו התרופה כשהיא מפוצלת לכמה אריזות; בשל הפיצול, המבוטח נדרש לשלם תשלום השתתפות עצמית גבוה יותר ממה שהיה משלם אילו סופקה לו האריזה המתאימה בכמותה. מוצע לקבוע כי קופת חולים או בית מרקחת כאמור יהיו מחויבים לספק למבוטח תרופה לפי מרשם הרשומה והמשווקת בישראל, באריזה הקרובה ביותר בכמותה לאמור במרשם. באופן זה, יימנע תשלום יתר של המבוטח בהשתתפות עצמית.

סעיף 8(א1)ג) לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994, מאפשר לקופת חולים לגבות דמי השתתפות עצמית ממבוטחיה עבור שירותי בריאות. בהתאם לתכנית הגבייה, שאישרו שר הבריאות וועדת הכספים של הכנסת (התכנית אושרה ביום י"ט באב התשנ"ח (11 באוגוסט 1998)), ועודכנה ביום י' באדר התשס"ד (3 במרס 2004)), נגבים דמי השתתפות עצמית, בין היתר ממבוטח הרוכש תרופה לפי מרשם מקופת חולים או מבית מרקחת המספק תרופה לפי מרשם מטעם קופת חולים.

חברי הכנסת: רחל אדטו, חיים אורון, אמנון כהן

* הצעת חוק מס' פ/2009/18; הועברה לוועדה ביום י"ד באייר התש"ע (28 באפריל 2010).

¹ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156; התש"ע, עמ' 441.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 35, עמ' 694.

הצעת חוק לתיקון פקודת הרוקחים (מס' 17) (סימון ייעוד תרופה על אריזה של תכשיר בלא מרשם), התש"ע-2010*

1. בפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981, בסעיף 30, אחרי סעיף קטן (א) יבוא: תיקון סעיף 30
"א) על אריות תכשיר בלא מרשם יסומנו בעברית, באופן ברור וקריא, גם אלה, ולעניין האמור בפסקאות (1) ו-(4) - גם בערבית, באנגלית וברוסית:
(1) מטרת השימוש;
(2) המרכיב הפעיל;
(3) תוויות זהירות כהגדרתן בצו הרוקחים (סיווג רעלים, רישום והחזקתם), התשל"ג-1972;²
(4) "יש לעיין בעלון לצרכן לפני השימוש";
(5) כל סימון אחר שהורה המנהל."
2. תחילתו של חוק זה ביום _____."

תחילה

ד ב ר י ה ס ב ר

בידי רוקח, יסומנו גם מטרת השימוש, המילים "יש לעיין בעלון לצרכן לפני השימוש" וכל סימון אחר שיורה המנהל הכללי של משרד הבריאות. עוד מוצע לעגן בחקיקה ראשית, בפקודת הרוקחים, את החובה לסמן על אריות תרופה המסופקת בלא מרשם מרכיב פעיל ותוויות זהירות, חובה הקבועה היום בתקנות.

הצעת החוק נועדה להקל את זיהוי מטרת השימוש של תרופות וכך להגן על בריאות הציבור מפני שימוש לא נכון בהן בשל העדר מידע.

בעת הכנת הצעת החוק לקריאה השנייה ולקריאה השלישית תוסיף ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת לדון באפשרות להחיל את ההוראות המוצעות גם על תרופות המסופקות עם מרשם.

סעיף 30 לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981 (להלן - פקודת הרוקחים), עניינו חובת סימון כלים ואריות המכילים תרופות. מכוח פקודת הרוקחים התקין שר הבריאות את תקנות הרוקחים (תכשירים), התשמ"ו-1986, ובהן, בין היתר, הוראות בדבר אריות תרופות: בתקנה 20 לתקנות האמורות נקבעה חובה לסמן סימונים נוספים על אלה הקבועים בפקודת הרוקחים על גבי אריות התרופות. כמו כן, בתקנות הרוקחים (מכירה של תכשיר בלא מרשם שלא בבית מרקחת או שלא בידי רוקח), התשס"ה-2004, נקבעו הוראות בדבר חובת סימון אריות של תרופה המסופקת בלא מרשם שלא בבית מרקחת או שלא בידי רוקח.

בהצעת החוק המתפרסמת בזה מוצע לקבוע שעל אריות תרופה המסופקת בלא מרשם, אף אם היא נמכרת

חברי הכנסת: אורלי לוי אבקסיס, ציפי חוטובלי, זבולון אורלב, אלכס מילר

* הצעת חוק מס' 2247/18/פ, הועברה לוועדה ביום כ"ח באייר התש"ע (12 במאי 2010).

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 35, עמ' 694: ס"ח התשס"ט, עמ' 173.

² ק"ת התשל"ג, עמ' 272.

** מועד התחילה ייקבע בעת הכנת הצעת החוק לקריאה השנייה ולקריאה השלישית.

הצעת חוק לתיקון פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין) (מס' 18) (בתי קברות שאינם משמשים למטרות רווח), התש"ע-2010*

1. תיקון סעיף 5 בפקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין), 1938, בסעיף 5(גה), אחרי פסקה (2) יבוא:
"א) כל בית קברות או חלק מבית קברות שאינו משמש למטרות רווח:".

ד ב ר י ה ס ב ר

מבחינת תכלית הפטור מארנונה, דין בתי הקברות אמור להיות זהה לדינם של מבנים אחרים המשמשים למטרות ציבוריות, לרבות מטרות דת, ולכן אין הצדקה עניינית לאי-הכללתם בפטור מארנונה הקבוע בסעיף 5(גה) לפקודה, מה גם שפטור כאמור קבוע כבר לגבי בתי קברות בסעיף 5 לפקודה. אשר על כן, מוצע לכלול בתי קברות שאינם משמשים למטרות רווח ברשימת הנכסים הפטורים מארנונה.

בעת הכנת הצעת החוק לקריאה השנייה ולקריאה השלישית תדון ועדת הכספים של הכנסת בשאלה אם יש להבחין בין שימושים עסקיים למטרות רווח ובין שימושים שאינם למטרות רווח; כן תשקול הוועדה אם יש להבחין בין בתי עלמין שונים, ותדון בשאלת תחולתו ותחילתו של התיקון המוצע.

בסעיף 5 לפקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין), 1938 (להלן - הפקודה), קבועים פטורים מארנונה לנכסים שונים, ובהם פטור ל"כל בית קברות או חלק מבית קברות, שאינו משמש למטרות רווח" (סעיף 5(ג)).

בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2003, התשס"ג-2002, נוסף לפקודה סעיף 5ג, ונקבע בו כי על אף הפטורים הקבועים בסעיף 5, תוטל ארנונה כללית בשיעורים שונים על נכסים המפורטים בסעיפים 4 ו-5 לפקודה. עם זאת, בסעיף 5(גה) לפקודה נקבע פטור מלא לסוגי נכסים המשמשים בין היתר לבתי תפילה, למקוואות ולמוסדות חינוך מסוגים מסוימים.

חברי הכנסת: משה גפני, אורי מקלב, דוד אזולאי

* הצעות חוק מס' פ/18/2156 ו-ר/18/2388: הועברו לוועדה ביום י"ג בסיוון התש"ע (26 במאי 2010).
1 ע"ר 1938, תוס' 1, עמ' (ע) 27, (א) 31; ס"ח התש"ע, עמ' 450